

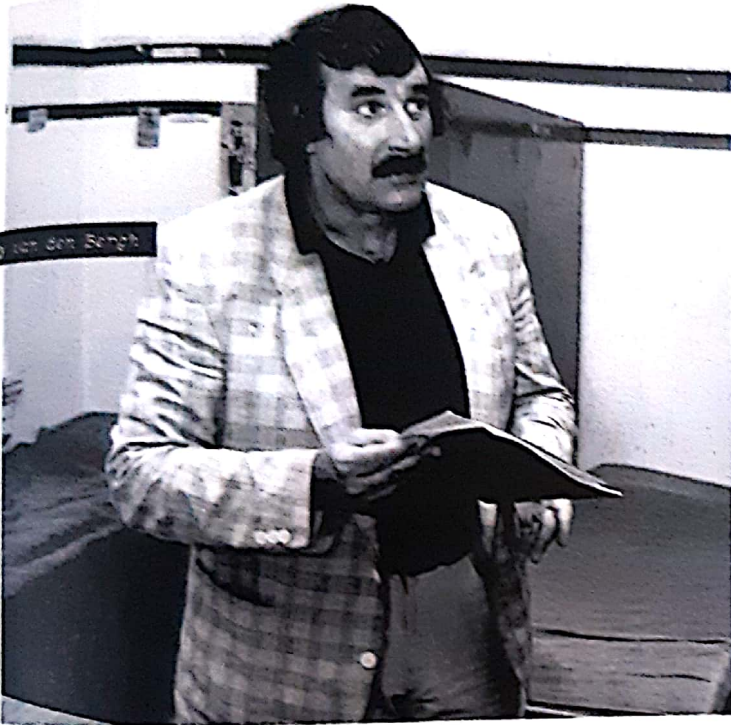

stijlpastoor

DOOR ROEIEN EN RUITEN

heel
prettig
week-
einde

Stijlpastoor Arno Kantelberg brengt graag een hulde aan de dragers van een ruit in hun textiel. Maar let u wel even op de draagvoorschriften?

Richard Korver

DE SCHOTSE RUIT, genaamd tartan, is de bekendste ruit en waarschijnlijk ook de oudste. De oude Kelten droegen geruite kleding, al meen ik ook eens gelezen te hebben dat ze in het vroege China reeds ruitvormen wisten te weven. Zo'n vierkante vorm creëer je door garens te kruisen met andere garenstelsels onder een hoek van 90 graden. Door te spelen met verschillende kleuren en soorten garens creëer je een patroon, bijvoorbeeld de Glen Urquhart-plaid (Glen Urquhart is een vallei in het noorden van Schotland) of de Prince of Wales-plaid. Filmkenners weten meteen wat ik bedoel als ik zeg *North by Northwest*, de klassieker waarin Cary Grant een jaloersmakend pak in Glen-plaid draagt. Pied-de-poule is een andere bekende ruit (Steve McQueen in *The Thomas Crown Affair*). Hier te lande noemen we dat hanepoot, wat een opvallende keuze inzake zowel dier als ledemaat is, althans wanneer je de Engelse benaming ernaast legt: houndstooth. Het hanepootmotief wordt meestal in zwart-wit uitgevoerd en is de laatste jaren weer populair in de dameskleding, daar waar Christian Dior het in de jaren zestig al eens introduceerde. De ruit is wel – zie de begeleidende foto's – een statement. Alleen daarom is hulde aan de draager ervan, zoals hierboven Richard Korver, de

**JE WORDT ER.
ZEG MAAR. NIET
SLANKER VAN**

strafpleiter die ik ook weleens in een donkerblauwe ruit heb gezien. Een liefhebber dus. De ruit, zeker de grote, heeft wel een optisch effect op je silhouet. Je wordt er, zeg maar, niet slanker van. Dat is hier extra goed te zien omdat de dame naast Korver, Saadia Ait-Taleb, een knappe jurk draagt met verticale lijnen die optisch juist weer het tegenovergestelde doen, namelijk het silhouet slanker maken.

De ruit oogt vaak klassiek, maar Korver geeft er een zomerse draai aan. Dat doet hij middels het zachte blauw, maar ook met frisse sneakers, de lekker losse pantalon en een open gedragen overhemd. Het is een vrolijk makend tableau dat me deed denken aan een beeld van enkele decennia terug, namelijk van Harry van den Bergh, op dat moment Kamerlid voor de PvdA. Nadat ik de foto had opgeduikeld in het ANP-archief zag ik waarom ik me de gelijkenis zo goed herinner. Ook Van den Bergh gaat frontaal in tegen mijn Bosscheboltheorie door de onderste laag (het overhemd) donkerder te laten zijn dan de buitenlaag, zijn blazer. Die theorie gaat overigens ook op voor het patroon. Bij meerdere kledingstukken met een ruit werk je ook van binnen naar buiten. Dus: overhemd kleinste ruit, jasje grote ruit (idem bij strepen). Voorts zeg ik, met Korver: *It's hip to be square.*